

lutning, som den, der foreligger, og vi gaae ind paa denne Bei, man da er berettiget til at spørge, naar nu 100, ja flere hundrede Mænd til næste Aar komme med slige Andragender, hvori de søge at bevise, at de ved Resolutions Afgivelse have langt større Krav, end de have faaet dækket, om saa Thinget vil indlade sig derpaa, og om vi kunne vedblive at anbefale Thinget at accordere med dem, hvormeget de ville være noiede med at faae af Statskassen. Det forekommer mig at være en saa aldeles ufornuftig Bei at gaae. Efter al den Dplysning, her er fremkommen i disse Sager, kan det ikke have andet Indtryk paa mig, og jeg haaber paa de fleste af Thingets Medlemmer, end at vi aldeles Intet dermed have at gjøre, men bør stemme reent derimod.

J. C. Larsen: Jeg skal blot med Hensyn til hvad den sidste Taler har anført, tillade mig at bemærke, at der vistnok ikke er nogen Anledning til at være den Frygt, han har antydnet, for den store Mængde Andragender, som skulde kunne ventes at indkomme, hvis vi henviste dette Andragende. Dette er nemlig en Sag, der aldeles ikke kan siges endnu at være endelig afgjort, da de nærværende Andragere fra Begyndelsen af nægtede at modtage den Erstatning, som man fra Regjeringens Side havde tilbudt, og Spørgsmaalet staaer altsaa saavidt fra deres Side aaben. Jeg maa ogsaa tillade mig atter at udhøve, at de nærværende Andragere ere forskellige fra den Mand, med hvem der tidligere af Regjeringen er forhandlet; de ere nemlig som Panthavere komne ind i Forholdet paa en Tid, da de ikke vidste, at der allerede var en tidligere kongelig Resolution, hvorved det var bestemt, at Afgiften skulde falde bort, og der kunde altsaa, afseet fra alt Andet, hvad der kunde siges herom, saa meget mindre være noget Upassende i, at Regjeringen paany forhandler Sagen med aldeles nye Personer.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Tscherning: Hvad den ærede sidste Taler fremsførte, var i det Væsentlige det Samme, jeg vilde have bemærket.

Jesperen: Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning)

udtalte, at, idet vi holdt os væsentligt til det Formelle, troede han, at det var af Frygt for at komme ind paa Realiteten. Jeg troer imidlertid, at Realiteten blev fuldstændigt behandlet sidste Gang, vi havde denne Sag for her i Thinget, og det er, for ikke at trætte med Gjensagelse, at vi idag væsentligt have holdt os til den formelle Side af Sagen; jeg har ikke hørt gjendrevet det, som dengang blev anført af os.

Tscherning: Ja, efter hvad der nu er sagt, maa jeg dog gjøre en Bemærkning endnu; det er, at det, som her foreslaaes, aldeles ikke er noget Nyt; det har været en meget almindelig Ting, at Kongen i lignende Tilfælde har givet en Resolution, at der dernæst er kommet Andragender ind om, at Resolutionen maatte suspenderes, indtil Sagen var afgjort ved Domstolene, og at dette er blevet indrømmet. Altsaa, hvad her foreslaaes, er en Bei, som meget jævnligt er bleven fulgt, og som ogsaa er aldeles naturlig i Sager af denne Art, hvor den eenstidige Afgjørelse neppe er det, der ligger Nødværdsigheden nærmest.

Jesperen: Det er altsaa vort Endringsforslag, den ærede Rigsdagsmand anbefaler, thi han talte kun om Afgjørelsen ved Domstolene.

Tscherning: Det er aldeles en Misforstaaelse, thi Sagen har ogsaa mange Gange været optagen til ny Behandling ad administrativ Bei, naar en saadan Ansøgning er kommen ind.

Da ingen flere begjerede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Dankjers og Jespersens Forslag:

Beslutningen affattes saaledes:

„Foraaavidt der i det fra Handelshuset Buggaard & Co. her af Staden indgivne Andragende er begjert Tilladelse til at søge det deri omhandlede Erstatningskrav afgjort ved Rettergang, beslutter Thinget i Henhold til Grundlovens § 68 at henvise Andragendet til Marineministeriet.“

ved toges med 48 Stemmer mod 12.

2) Resolutionen, affattet paa den saaledes vedtagne Maade, havde ved den først foretagne Afstemning 30 Stemmer for sig og 26 Stemmer imod sig; da Forskiellen imidlertid var